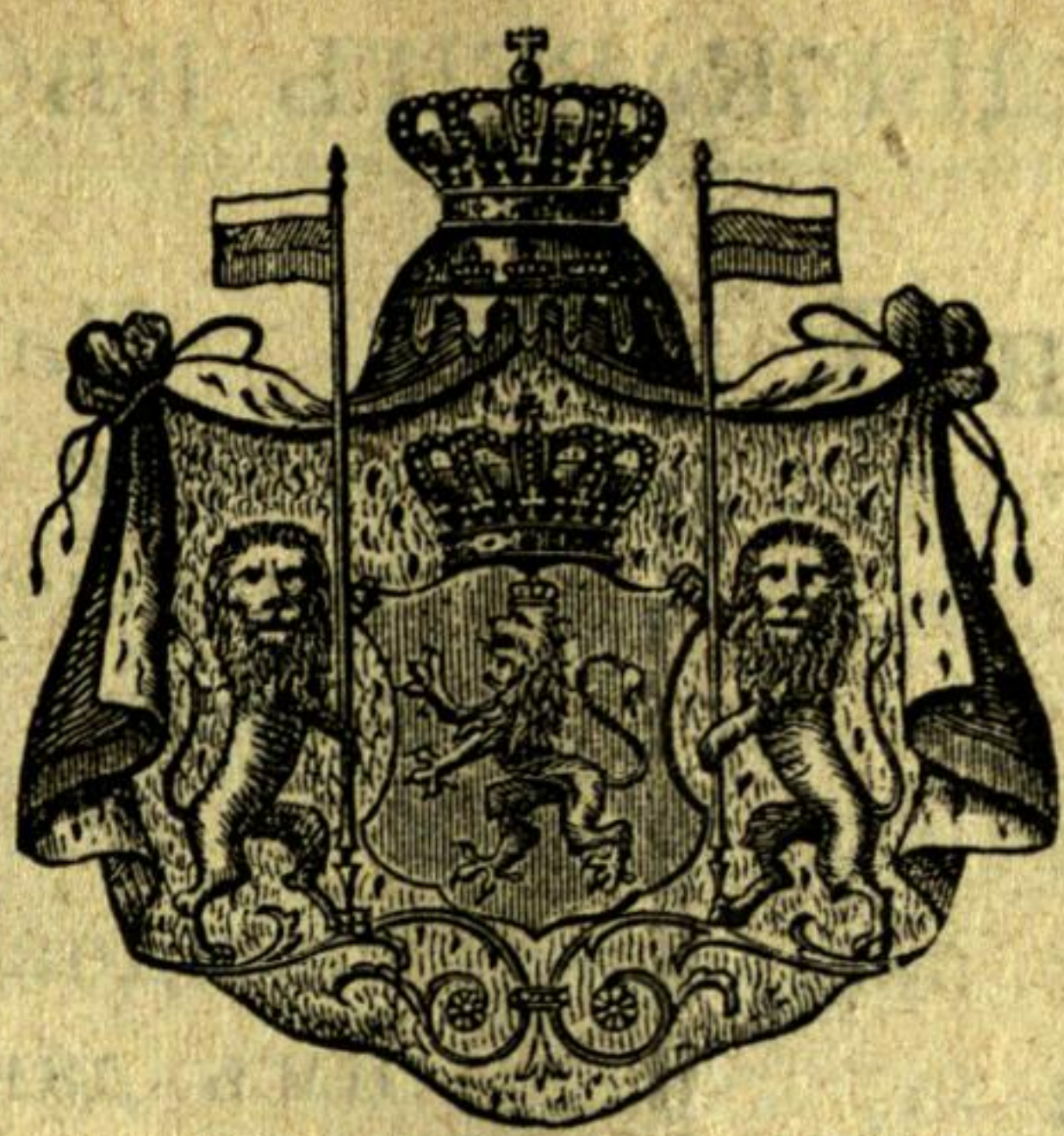

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 5 май 1883 год.

БРОЙ 47.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 303.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

Споредъ докладътъ на Наштъ Управляющий Министерството на Правосъдието, отъ 22 априлий 1883 год. подъ № 67,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ членътъ на Ломский окръженъ сѣдъ, Николая Катранова отъ занимаемата му длъжностъ, тъй като той до сега не се е явилъ да постѣпи въ нея (чл. 13 отъ закона за чиновництѣ).

II. Да назначимъ бившиятъ членъ на закрития Трънскій окръженъ сѣдъ, Стефана Титкова за членъ на Ломский окръженъ сѣдъ, вмѣсто Катранова.

III. Да приведемъ Бѣлослатинския (Вратчанско окръжие) мировий сѣдия, Димитрия Кузманова на сѣщата длъжностъ въ гр. Ловечъ, на мѣсто вакантно.

IV. Да назначимъ бившиятъ секретаръ на закрития Трънскій окръженъ сѣдъ Хараламбиа Драганова за Бѣлослатинскій (Вратчанско окръжие) мировий сѣдия, вмѣсто Кузманова.

V. Наштъ Управляющий Министерството на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 априлий 1883 година.

На първообразното подписахъ.

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 304.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

Споредъ докладътъ на Наштъ Управляющий Министерството на Правосъдието отъ 22 априлий 1883 година подъ № 68,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ помощникътъ-прокурора при Плевненскій окръженъ сѣдъ, Димитрия Балабанова за и. д. прокурора при сѣщия сѣдъ, на мѣсто вакантно.

II. Да назначимъ сѣдебниятъ слѣдователь при Силистренскій окръженъ сѣдъ, Дянко Коджабашовъ за помощникъ-прокурора при Плевненскій окръженъ сѣдъ, вмѣсто Балабанова.

III. Да назначимъ бившиятъ помощникъ-прокурора при Силистренскій окръженъ сѣдъ, Константина Тополски за сѣдебенъ слѣдователь при сѣщия сѣдъ, вмѣсто Коджабашова.

IV. Да назначимъ бившиятъ секретаръ на Софийскій апелативенъ сѣдъ, Владимиръ Недѣлевъ за помощникъ-прокурора при Софийскій окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно.

V. Наштъ Управляющий Министерството на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 априлий 1883 година.

На първообразното подписахъ:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

Съ указъ подъ № 307 отъ 23 априлий т. г. назначава се М. Т. Стефановъ за допълнителенъ членъ на Севлиево окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно.

Съ указъ подъ № 308 отъ 26 априлий т. г. уволнява се отъ длъжностъ допълнителенъ членъ на Севлиево окръженъ сѣдъ, Христа М. Топузановъ, съгласно неговото желание.

П Р И К А З Ъ

№. 50.

I. Подсекретарътъ при Руссенскій апелативенъ сѣдъ, Никола Д. Вжзеловъ, се назначава на длъжността секретаръ, на мѣсто вакантно, като се счита назначението му отъ 10 априлий тая година.

II. Апостолъ Михайловъ, се назначава за секретаръ на прокурора при Шумненскій окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно, като се счита назначението му отъ 11 того.

III. Уволнява се отъ длъжността секретаръ при Вратчанскій окръженъ сѣдъ, М. К. Балабански, по собственно негово желание.

IV. Уволнява се отъ длъжността секретаръ при Ряховскій мировий сѣдия, Лазаръ П. Георгиевъ по собственно негово желание и вмѣсто него се назначава Георги Ив. Драгановъ.

София, 25 априлий 1883 година.

Подписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието:
Теохаровъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

No. 325.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ привърменно управляющий Министерството на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му, отъ 28 априлий подъ No. 9129,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ „Правилника за правото на фабрикация, съ което се облагатъ спиртнитѣ питиета“.

II. Заповѣдваме да се обнародва този правилникъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Наштъ привърменно управляющий Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 28 априлий 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничество,

Генералъ-Маиоръ-Баронъ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Приврѣм. Управляющий Министерството на Финанситѣ:

Д. Попповъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 9129.

Господарю!

При настоящето имамъ честь да представя на утвърдението, на Ваше Височество, тъй както е приетъ отъ Държавний Сѣвътъ, „Правилника за правото на фабрикация, съ което се облагатъ спиртнитѣ питиета.“

Ако Ваше Височество одобрявате този правилникъ, то имамъ честь най-покорно да моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 28 априлий 1883 година.

Подписалъ: Приврѣменно Управляющий Министерството на Финанситѣ,

Д. Попповъ.

ПРАВИЛНИКЪ

за

правото на фабрикация съ което се облагатъ

СПИРТНИТѢ ПИТИЕТА (АКЦИЗЪ).

Чл. 1. Правението ракия отъ мѣстни и иностранны спиртове и отъ каквато материя би било. по какъвто начинъ и да е, се облага съ право (акцизъ) за фабрикация 10% отъ стойността на питието, съгласно чл. чл. 5 и 7 отъ закона за лозята и спиртнитѣ питиета.

Чл. 2. Лозарѣтъ за да се освободятъ отъ постоянния контролъ отъ страна на правителството, вмѣсто правото за фабрикация 10%, плащатъ акцизъ по единъ левъ въ годината за всѣки новъ дюлюмъ (1000 кв. метра) върху лозята имъ, съгласно чл. 8 отъ закона за лозята и спиртнитѣ питиета.

Чл. 3. Въ съществуващитѣ спиртни заводи въ Княжеството фабрикацията на спирта се надзирава отъ окръжнитѣ управители или Финансовитѣ чиновници чрѣзъ особни контролери, които държатъ книга за количеството и качеството на произведения спиртъ, който се пази въ склада на спиртния заводъ.

Чл. 4. Тамъ, гдѣто нѣма финансови агенти, надзора и събиранieto правото за фабрикация (акцизъ) за спиртнитѣ питиета се възлага отъ окръжния управителъ на мѣстния околийски Началникъ.

Чл. 5. Донесения спиртъ отъ странство се полага въ особни складове, показани отъ самитѣ търговци на мѣста позволени отъ общинскитѣ сѣвъти. които складове се намиратъ подъ надзора на окръжнитѣ управители.

Чл. 6. За спиртоветѣ, които се влагатъ въ особни складове, съгласно предидущия членъ 5, притѣжателитѣ имъ даватъ на надлѣжната властъ залогъ или порѣчителство за обезпечение слѣдующето право за фабрикация (акцизъ); а онѣзи които желаятъ да се освободятъ отъ даване залогъ или порѣчителство, могатъ да платятъ акциза въ митницитѣ при внасянето на спирта.

Чл. 7. Митницитѣ извѣстятъ на надлѣжнитѣ окръж. управители за количеството на, спирте който е назначенъ за тѣхнитѣ окръжия и имъ испращатъ взетото за него порѣчителство.

Чл. 8. За спиртоветѣ, вината, ракиитѣ, биритѣ и другитѣ спиртни питиета, които идятъ отъ Турция, Сърбия, Румъния и Источна-Румелия, притѣжателитѣ имъ плащатъ надлѣжния акцизъ веднага при внасянето имъ на митницата за цѣлото количество.

Чл. 9. Правото за фабрикация (акциза) не се иска отъ спирта, догдѣто той се намира въ спиртнитѣ заводи и търговскитѣ складове, нъ при всѣка продажба, притѣжателтъ му е длъженъ да обяви на надлѣжната властъ за продаденото количество, за което се заплаща само правото за фабрикация (акцизъ), нъ за това предъ съкровището отговаря всѣкога продавачтъ.

Лицата които плащатъ това право при продажбата на спирта, сж длъжни да го внасятъ тѣ въ ковчежничествата, за което имъ се издава редовна квитанция, съ показание количеството на спирта и платеното за него право.

Чл. 10. Натоваренитѣ съ контрола лица държатъ особни книги, въ които водятъ отдѣлна смѣтка за всѣки продавачъ на спирта на едро.

Чл. 11. При продажбата на мѣстнитѣ иностранны спиртове въ количества по малки отъ 1000 оки, правото за фабрикация (акцизъ) се заплаща веднага.

Чл. 12. Иностранний спиртъ, назначенъ направо за вжтрѣшността на Княжеството, за да се освободи отъ митницата, притѣжателтъ му дава предвидения въ чл. 6 залогъ или порѣчителство за исплащане на слѣдующия акцизъ на мѣстото, гдѣто ще се вложи спирта въ склада.

Чл. 13. Щомъ пристигне спиртътъ на означеното мѣсто въ вжтрѣшността на Княжеството, преди да се стовари, той се провѣрва отъ мѣстнитѣ финансови агенти или отъ околийския началникъ, които изпълняватъ предвиденитѣ формалности въ чл. 5, а исплащанieto правото за фабрикация (акцизъ) става по предвидения, въ чл. чл. 9 и, 10 начинъ.

Чл. 14. На спиртоветѣ, които се намиратъ въ складовѣтъ, прави се отстъпка за фира 2%.

Чл. 15. Финансовитѣ агенти, подъ надзора на които се намѣрватъ търговскитѣ и фабричнитѣ складове, длъжни сж да ги ревизиратъ най-малко веднажъ на всѣки шестъ мѣсеци и всѣкога когато поискатъ. Въ случай че се откриятъ злоупотребления, съставя се актъ и виновнитѣ се даватъ подъ сждъ за наказание.

Чл. 16. При изнасяние вѣнъ отъ границата на Княжеството мѣстнитѣ вина, гроздѣ, ракия и спиртове, се освобождаватъ отъ всѣкакви митни налози; а спиртоветѣ и ракиитѣ се освобождаватъ още и отъ правото за фабрикация (акцизъ).

Чл. 17. Спиртоветѣ, назначени за изнасяние вѣнъ отъ границата, за да се пропустнатъ отъ фабричнитѣ складове или търговски магазини, притѣжателитѣ имъ трѣбва предварително да даджтъ на надлѣжната властъ порѣчителство или париченъ залогъ за обезпечение правото за фабрикация; а слѣдъ прекарването имъ прѣзъ границата, митницитѣ издаватъ за това особни свидѣтелства, на основание които се освобождаватъ оставенитѣ за тѣхъ порѣчителства или парични залози.

Чл. 18. Запретено е на кръчмаритѣ да продаватъ ракия по слаба отъ 17 градуса по алколометра на Вагнера. Нарушителитѣ на това правило се наказватъ съ глоба отъ 20 до 100 лева.

П Р И К А З Ъ

No. 18.

Назначаватъ се отъ 1 май т. г. приврѣменно за окръжни лѣсници отъ II классъ съ пълната по штата заплата и съ правата и условията, предвидени въ чл. 8 отъ закона за чиновницитѣ.

1. Константинъ Лѣкарски за Кюстендилското.
2. Теодоръ Гековъ за Ломското.
3. Х. Досю Буровъ за Силистренското, и
4. Христо Кочимитовъ за Вратчанското — окръжие.

София, 21 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Бурмовъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

Ц И Р К У Л Я Р Ъ

No. 889.

До г-да председателитѣ, прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници на всичкитѣ сѣдилища.

Министерството на Правосъдието съобщава за свѣдѣние и рѣководство на г-да председателитѣ, прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници на сѣдилищата, че вслѣдствие на подаденитѣ до Негово Височество 2 прошения отъ мюсюманскитѣ представители на Народното Събрание Министерскитѣ Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 2 февруарий текущата година постанови слѣдующето:

- 1) на мюсюманитѣ, отъ които при свидѣтелствуванieto на тапии се изискуваше да знаятъ официалния языкъ, имъ се позволява да свидѣтелствуватъ на своя языкъ;
- 2) на мюсюманитѣ, които се защищаватъ сами предъ сѣдилищата, имъ се позволява да се изясняватъ на турски языкъ;
- 3) Строго се изискува щото мюсюманскитѣ жени да се държатъ въ особенъ затворъ;
- 4) за да се припознаватъ пълномощницитѣ на мюсюманскитѣ жени, въ случай, че по болѣсть или голѣма старостъ тѣ сами лично не сж въ състояние да се явятъ въ сѣдилищата, позволява имъ се да се провождатъ въ къщата имъ по единъ членъ отъ сѣдилището за потвърждение на пълномощието;
- 5) когато се изискува да се узнае отъ сѣдилището дали е завардено или не е дѣвството на една мома, трѣбва да се викатъ жени доктори тамъ гдѣто нѣма такива, да се викатъ баби акушерки припознати.

София, 8 мартъ 1883 год.

Управляющий Министерството, Г. Теохаровъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 1407.

До г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии.

Оредѣление, № 6.

Г. София, 5 юний 1882 год.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ общето си събрание на 5 юний хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година въ слѣдующий съставъ:

Председателъ Порфирий Х. Стаматовъ, подпредседателъ Христо Д. Павловъ, членове: Гаврилъ А. Мореновъ и Николай С. Стойчовъ, при секретарьтъ Найденовъ Л. Беневъ и въ присѣдствіето на помощникъ-прокурора А. Теохарова, слуша: Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла въ писмото си отъ 26 априлий 1882 год. No. 3349 къмъ Министрътъ на Правосъдието излага: „Шерифа Юмерова отъ г. Провадия ми подаде прошение въ което се оплаква, че останалата въ наслѣдство отъ баща ѝ къща била продадена въ врѣме на окупацията по искътъ на нѣкого си даскалъ Христо за дългътъ на мжжътъ ѝ, който презъ врѣмето на турското владичество билъ бухгалтеръ въ тамошното ковчежничество. Отъ направенитѣ по това дѣло разслѣдвания се оказа, че поменжтиятъ даскалъ Хри-

сто давалъ съ подрядъ хлѣбъ на турскитѣ войски и срѣщу квитанциитѣ на тия послѣднитѣ, по които трѣбвало да получи отъ ковчежничеството причитащата се нему сумма за хлѣбътъ, той — даскалъ Христо взелъ една расписка отъ името на бухгалтерьтъ — мжжътъ на просителката, въ която расписка този послѣднийтъ се задължавалъ да му брой паритѣ слѣдъ извѣстно врѣме. Слѣдъ превземанието този градъ отъ Русситѣ, бухгалтерьтъ избѣгналъ безъ да заплати дългътъ си, послѣдствие на което даскалъ Христо обърналъ искътъ срѣщу недвижимо му имущество — къщата, която обаче, споредъ донесението на управительтъ принадлежала не нему, а на просителката, понеже останала въ наслѣдство отъ нейниятъ баща. Предъ видъ на това имамъ честъ, да ви моля г-не Министре, не намирате ли за възможно да се поднови този процесъ, понеже се вижда, че рѣшението е неправилно“. Господинъ Министръ на Правосъдието съ писмото си отъ 28 май 1882 год. No. 2086 като препраща спомѣнжтото писмо, моли Върховний Кассационенъ Сѣдъ да даде *своето мнѣние* относително въпроса за вторичното разслѣдване на казаното дѣло“.

Като изслуша заключението на помощникъ-прокурора Върховний Кассационенъ Сѣдъ взе въ съображение: 1) че сѣдебната власть по разрѣшение на гражданскитѣ процеси принадлежи исклучително на сѣдебнитѣ учреждения, *безъ всѣкакво намѣсване отъ стѣзната на администрацията* (1—5 чл. отъ сѣдоустройството, Врѣменни Правила за устройството на сѣдебната частъ въ България 69—531 ст.; учрѣждението на Върховний Сѣдъ отъ 25 ноемврий 1878 год. сѣдопроизводството на гражданскитѣ дѣла подсѣдни на мировитѣ сѣдии, отвърдено на 25 май 1880 год.); 2) движението на гражданскитѣ процеси въобщо става по молби, оплаквания, които се подаватъ *непосрѣдствено* въ надлѣжнитѣ сѣдилища *отъ тѣхъжъщитѣ се стѣрни* (101, 103, 229—234, 290—291, 313—320 ст. Вр. Сѣд. Правила, законьтъ за подаване на Кассационнитѣ жалби отъ 1880 год. обнародванъ въ „Държавний Вѣстникъ“ на 24 декемврий сѣщата година брой 96); частно, преглѣждане отъ ново на едно дѣло гражданско може да става само въ случая и редьтъ показанъ въ 11 ст. п. 10 отъ учрѣждението на Върховний Сѣдъ; 3) Върховний Кассационенъ Сѣдъ, като не е административно съвѣщателно учрѣждение, (1 и 5 чл. отъ сѣдоустройството) нито е длъженъ нито пакъ има право да дава мнѣние, а като сѣдебно учрѣждение, сѣдилище има власть да издава рѣшения и опредѣление, сирѣчь, да издава, като делегатъ на Негово Височество Князьтъ, рѣшителни сѣдебни постановления (*la justice déléguée*).

Рѣководимъ отъ горѣизложеното, Върховний Касаационенъ Сѣдъ опредѣлява: повдигнатия отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла въпросъ да се остави безъ послѣдствие, за което да се съобщи на г-на Министра на Правосъдието, като му се препрати преписъ отъ това опредѣление.

На първообразното подписали: Председателъ П. Х. Стаматовъ, подпредседателъ Х. Д. Павловъ, членове: Г. А. Моравеновъ и Н. С. Стойчовъ, приподписалъ: Секретарь Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ се съобщава за свѣдѣние и рѣководство на г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии. Софий, 1 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството. Г. Теохаровъ.
Началникъ на отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 1408.

До г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокурорутѣ и мировитѣ сѣдии.

Оредѣление № II.

г. София. 30 юний 1882 година.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ общето си събрание на тридесетий юний хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: председателъ Профирий Х. Стаматовъ, подпредседателъ Христо Д. Павловъ

членове: Иванчо Пенчовичъ, Гавриилъ А. Моравеновъ и Василий Диамандиевъ, при секретаря Найдена Л. Бенева и въ присъствието на помощникъ-прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша слѣдующето: Председателъ на Силистренский окръженъ съдъ съ писмото си къмъ Министра на Правосъдието отъ 5 юний 1882 год. No. 1401 излага: „Господинъ управитель на Сиротската каса съ отношението си подъ No. 12 отъ 4 юний 1882 год. увѣдомява съдътъ, че имало много сираци, които останали задъ граница въ Румъния, а капиталитѣ имъ се намирали въ тукашната сиротска каса и че тѣхнитѣ опекуни се явявали да претендиратъ тѣзи капиталы; за това управительтъ на сиротската каса иска наставления, какъ да постѣпи въ даденъ случай. Понеже въ инструкциитѣ за ликвидирание сиротскитѣ каси не е предвиденъ този случай, намѣрихъ за необходимо да моля Вашето, Господине Министре, разрѣшение на този въпросъ“. Господинъ Министръ на Правосъдието, съ писмото си отъ 11 юний 1882 год. No. 2233 предлага изложениетъ въпросъ на разрѣшение отъ Върховний Кассационенъ Съдъ.

Като изслуша заключението на помощникъ-прокурора, Върховний Кассационенъ Съдъ взе въ съображение: като е вече нееднократно разяснено отъ Върховний Кассационенъ Съдъ, че Върховний Кассационенъ Съдъ има право или да истълкува точния смисълъ на единъ отъ сѣществующитѣ закони, когато се повдига съмнѣние или недоумѣние върху правилното му разумѣвание или да разрѣшава въпроси, по които макаръ и да нѣма *точный и буквальный* отговоръ въ дѣйствующитѣ сѣдебни и въобще закони, нѣ може да се истълкува възъ основание отъ *духъта и смисълъта* на дѣйствующитѣ въ Княжеството закони (55 чл. втората му помовина, 5 чл. 64 и 109 чл. отъ сѣдоустройството и 39 чл. отъ допъл. къмъ Вр. Сѣдебни Правила).

Ръководимъ отъ горѣизложеното, Върховний Кассационенъ Съдъ признава, че споменжтй въпросъ, като въпросъ *законодателенъ*, не влиза въ компетентността на Върховний Кассационенъ Съдъ. Заради туй Върховний Кассационенъ Съдъ опредѣлява: за горѣизложеното да се съобщи на г-на Министра на Правосъдието, като се испрати преписъ отъ станжлото опредѣление.

На първообразното подписаха: Председателъ П. Х. Стаматовъ, подпредседателъ Х. Д. Павловъ, членове: Ив. Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ и В. И. Диамандиевъ, приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Съдъ, се съобщава за свѣдѣние и ръководство на г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии. София, 1 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството, Г. Теохаровъ.
Началникъ на отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 1409.

До г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мир. сѣдии.

Опредѣление, № 12.

Г. София, 30 юний 1882 год.

Върховний Касаационенъ Съдъ въ общото си събрание на тридесетий юний хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: Председателъ Профирий Х. Стаматовъ, подпредседателъ Христо Д. Павловъ, членове: Иванчо Панчовичъ, Гавриилъ А. Моравеновъ и Василий Диамандиевъ, при секретаря Н. Бенева и въ присъствието на помощникъ-прокурора А. Теохарова, слуша, по предложението на председателъ (64 чл. п. г. отъ сѣдоустройството) слѣдующето: Върховний Кассационенъ Съдъ по въпроса за телеграммитѣ съ опредѣлението си отъ 12 януарий 1880 г. обнародвано въ „Държавний Вѣстникъ“ бр. 25 1880 г. е разяснилъ, че въобще всикитѣ телеграмми да се оставятъ безъ послѣдствие, освѣнъ телеграммитѣ отъ находящитѣ се подъ стража подсѣдими, които се потѣжватъ срѣщу неприеманието на кассационитѣ имъ жалби и освѣнъ телеграмми, съ които подсѣдимитѣ изобщо би упълномощавали нѣкое лице да ги за-

щищава предъ съдътъ, само като защитникъ, а не като повѣренникъ“. Между туй участницитѣ въ дѣлата и странитѣ и въобще частни лица не преставаатъ да испращатъ телеграмми въ Върховний Кассационенъ Съдъ и въобще въ сѣдилищата, както се види отъ сѣдебната практика. Въ нѣкои отъ телеграммитѣ е означено, че гербова марка е платено. Тѣй въ телеграммата испратена отъ Разградъ на 14 юний 1882 г. No. 110 на името на председателъ на Върховний Кассационенъ Съдъ отъ нѣкого си „повѣренникъ Хаджи Исуфъ Бекировъ“ — е казано: „гербова марка е залѣпено за единъ левъ“. На основание изложението, председателътъ предложи за разрѣшение отъ Върховний Кассационенъ Съдъ слѣдующий въпросъ: Възможно ли е телеграммитѣ да се приемватъ като молба, прошения, жалби и въобще заявления, подавани отъ странитѣ въ сѣдилищата, и ако е възможно, то какви сѣ, споредъ законитѣ, условията, за да се дава на телеграммитѣ едно подобно значение.

За да разрѣши изложениетъ въпросъ, Върховний Кассационенъ Съдъ, като изслуша заключението на помощ.-прокурора, взе въ съображение: 1) първото и най-важното условие е да не остава никакво съмнѣние върху *самоличността* на просителя и въобще на лицето, което се обръща къмъ извѣстно сѣдебно учреждение, съ други думи, да нѣма никакъвъ поводъ за предположение, че лицето, което се обръща къмъ съдътъ, не е сѣщото отъ името на което то се явява, а нѣкое друго. — Въ писменнитѣ заявления (нетелеграфически) въ молбитѣ, прошенията, жалбитѣ има първообразнитѣ подписи на лицата, които се обръщатъ къмъ съдътъ, — има подписитѣ на просителя, а пакъ въ телеграммитѣ това нѣщо не е мислимо. Другото условие е да бѣдѣтъ заявленията платени съ гербови мита (954 ст. отъ Вр. Съд. Правила); 2) щомъ тѣзи двѣ условия ще сѣ упазени, ни едно сѣдебно учреждение не ще бѣде въ правото си да не счита телеграммата за заявление и да не я разглѣдва за да я разрѣши.

Ръководимъ отъ горѣизложеното, Върховний Кассационенъ Съдъ признава: 1) Телеграмми, които се подаватъ въ сѣдебнитѣ учреждения по *граждански дѣла*, могатъ и трѣбва да се приемватъ като обикновенни писменни заявления, ако отъ телеграммитѣ се види: а) че гербовото мито е платено и б) че подписътъ на подавателя телеграммата — е завѣренъ отъ каква годѣ държавна или обществена власть, освѣнъ телеграммитѣ, съ които се опълномощаватъ адвокатитѣ за *повѣренници* и въ които първообразнитѣ подписи трѣбватъ да бѣдѣтъ удостоверени отъ *надлѣжната* споредъ законътъ власть; 2) по углавни дѣла — ако отъ телеграммата се види, че подписътъ е удостоверенъ по горѣизложенъ начинъ, съ исклучение само за телеграмитѣ, които се подаватъ отъ находящитѣ се подъ стража. Заради туй, Върховний Кассационенъ Съдъ опредѣлява: Станжлото разяснение за да се опубликува за общо свѣдѣние, да се съобщи на Господина Министра на Правосъдието, като му се испрати преписъ отъ опредѣлението.

На първообразното подписаха: Председателъ П. Х. Стаматовъ, подпредседателъ Х. Д. Павловъ, членове: Ив. Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ и В. И. Диамандиевъ, приподписалъ: Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Съдъ се съобщава за свѣдѣние и ръководство на г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии. София, 1 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството, Г. Теохаровъ.
Началникъ на отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 1533.

До г-да председателитѣ на окръжнитѣ сѣдилища и находящитѣ се при тѣхъ прокурори.

Отъ свѣдѣнията, които пристигатъ въ Министерството на Правосъдието, се вижда, че много углавни дѣла, по които обвиняемитѣ се държатъ подъ предварителенъ затворъ, макаръ и отдавна извършено по тѣхъ предварително слѣдствие, се намиратъ у прокуроритѣ доволно про-

дължително време безъ да имъ се дава надлъжний ходъ и че въ нѣкои сѣдилища, макаръ и да били внесени дѣлата отъ прокуроритѣ, тѣ не били назначавани по-скоро за разгледане, а предварително затворенитѣ участници въ такива дѣла съ мѣсеци се държали затворени.

Вслѣдствие на тѣзи бавности и въ допълнение на окръжното отъ 10-й юлий 1882 г. No. 2633, предлагамъ на г-да председателитѣ на окръжнитѣ сѣдилища и на прокуроритѣ при тѣхъ да бдятъ, щото предварителни слѣдствия по арестанскитѣ дѣла да се не продължаватъ отъ вѣнъ предѣлитѣ на необходимото време за тѣхното извършване и щомъ дѣлата, по които сж свършени предварителни слѣдствия, се препратятъ отъ слѣдователитѣ на прокуроритѣ, тия послѣднитѣ трѣбва въ продължението на седемъ дни да ги внасятъ въ сѣдилищата, които най-късно до единъ мѣсець сж длъжни да разгледатъ такива дѣла.

При това присовокупявамъ, че за всички постъпили у прокуроритѣ или у сѣдилищата арестански углавни дѣла, на които не е даденъ потрѣбний ходъ въ продължението на означенитѣ срокове, г-да председателитѣ и прокуроритѣ да увѣдомятъ вѣрното ми Министерство за причинитѣ, по които не имъ е даденъ надлъжний ходъ.

София, 5 априлий 1883 година.

Управляющий Министерството: Теохаровъ.

Началникъ на отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1599.

До г-да прокуроритѣ при окръжнитѣ сѣдилища, а за свѣдѣние до г-да председателитѣ на окръжнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища и мировитѣ сѣдии.

Твърдѣ често постъпятъ оплаквания въ Министерството на Правосъдието, че нѣкои сѣдебни слѣдователи, за да въспрепятствуватъ на подозрѣваемитѣ или обвиняемитѣ въ престѣпления лица, държали тия послѣднитѣ въ полицейски затворъ по нѣколко седмици, а даже и мѣсеци.

Понеже споредъ дѣйствующитѣ сѣдебни закони обвиняемитѣ немогатъ да се държатъ въ полицейски затворъ, освѣнъ до пристиганъето на сѣдебний слѣдователъ, или да се задѣлжаватъ съ подписъ че ще се явятъ, или пъкъ да се отдаватъ подъ надзоръ на полицията, то, предлагамъ на г-да прокуроритѣ при окръжнитѣ сѣдилища да обърнатъ вниманието на сѣдебнитѣ слѣдователи относително държанъето подъ полицейски затворъ обвиняемитѣ или подозрѣваемитѣ лица, така що за напрѣдъ въ никой случай да не се държатъ въ полицейски затворъ за подозрѣни или обвиняеми лица повече отъ единъ или най-много два-три дни. Слѣдъ истичанъето на такъвъ срокъ, сѣдебнитѣ слѣдователи трѣбва да се съобразяватъ напълно съ 628, 629, 630, 631 и 632 ст. ст. отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила.

Преписи отъ настоящето, г-да прокуроритѣ да съобщатъ на сѣдебнитѣ слѣдователи.

София, 6 априлий 1883 година.

Управляющий Министерството: Теохаровъ.

Началникъ на отдѣлението П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1691.

До г-да председателитѣ на апелативнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища и до всичкитѣ мирови сѣдии.

Господинъ Министръ на Вѣтрѣшнитѣ Работи съ отношението си № 8853 отъ 1882 год. между друго съобщава, че нѣкой отъ сѣдилищата, и г-да сѣдебни слѣдователи испращали до околийскитѣ началници за предаване по принадлежностъ призовки, въ които срокътъ за явяване на призоваемитѣ съ тѣхъ лица билъ до толкова кратъкъ, щото не било възможно да се успѣе да се разнесжтъ съ селската поща и околийскитѣ началници били се принуждавали да употребяватъ за тая цѣль драгунитѣ, но тѣй като драгунитѣ немогатъ да се употребяватъ за разнесение призовки, съгласно съ § 14 отъ устава за жан-

дармерията. Вслѣдствие на това предлагамъ, щото за напредъ сѣдебнитѣ учреждения и власти въ призовкитѣ да опредѣлятъ, такъвъ срокъ щото да има възможность да се разнасятъ чрезъ селската поща.

Настоящето се съобщава за свѣдѣние и ръководство. София, 12 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството: Теохаровъ.

Началникъ на отдѣлението: Д-ръ Бодаревъ.

О К Р Ж Ж Н О

№. 1773.

До г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мир. сѣдии.

Опредѣление, № 10.

Г. София, 30-й юний 1882 година.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ общето си събрание на тридесетий юний хилядо осемстотинъ и осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: председателъ Профирий Х. Стаматовъ, подпредседателъ Христо Д. Павловъ, членове: Иванчо Пенчовичъ, Гаврилъ А. Моравеновъ и Василий Диамандиевъ, при секретарьтъ Найденовъ Л. Беневъ и въ присѣдствието на помощникъ-прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша слѣдующето: прокурорьтъ при Търновскитѣ окръженъ сѣдъ съ писмото си къмъ господина Министра на Правосъдието отъ 25 май 1882 година, No. 439, излага: преди нѣкой день бѣхъ се научилъ, че Сухиндолский мировий сѣдия билъ издавалъ рѣшения за признание право собственности на недвижими-имитѣ имущества на бѣжанцитѣ Турци, и че извършвалъ продавателни акти за недвижимитѣ имущества, на основание пълномощия, издадени отъ Варненский окръженъ сѣдъ, когато имуществата се намѣрватъ въ Търновский окръгъ, за което, съ отношението си подъ No. 309, отъ 14 априлий т. г. *искахъ разяснения и Сухиндолский мировий сѣдия* съ отношението си подъ No. 589, отъ 13 май т. г. като мя увѣдомява, че дѣйствително признавалъ право собственности съ такива пълномощия, проважда ми и двѣ копия отъ тѣхъ подъ No 132 и 170 отъ т. г., завѣрени отъ Варнен. актовни членъ, отъ които се вижда, че сж извършени не само противъ ст. 524 Врѣм. Сѣдеб. Правила, но и въ несъгласие съ формата за завѣрение на подписи, тѣй като не се знае отъ реченитѣ пълномощия, кой е удостовериля самоличността на упълномощителитѣ, или тѣ сж били лично извѣстни на актовный членъ. Безъ това указание, отъ една страна менъ ми се чини, че довѣренноститѣ немогатъ да се считатъ, че иматъ изискуемата официалность, а отъ друга страна тѣ като несъобразни съ ст. 524 Врѣменни Сѣдебни Правила немогатъ да служатъ за основа за признание право собственности и за отчуждаване недвижимитѣ имущества въ Търновский окръгъ, за което и съ отношението си подъ No. 411 отъ 20 т. м. предложихъ на Сухиндолский мировий сѣдия да не взема въ внимание такива пълномощия, като сжщеврѣменно съ окръжно до господа мирови сѣдии подъ № 437 *обръщамъ сериозно вниманието имъ* на 524 ст. Врѣменни Сѣдебни Правила и отъ друга страна, съ отношение подъ No. 436, обърнахъ вниманието и на господина прокурора при Варненский окръженъ сѣдъ, на тая несъобразность съ закона, заради което като ви представямъ, очаквамъ предписанието ви. Зарадъ да можите пъкъ да си съставите по-добро понятие, господине Министре, за законността и незаконността на самитѣ довѣренности, които ми подадохъ причина да завежда такава преписка, счетохъ за умѣстно да ви приложя при настоящето си два завѣрени преписи на зависящето ви распорѣждане. Възъ довѣренността подъ № 132, има слѣдующий надписъ: „долуподписанный удостоверявамъ, че приложений печать въ тая довѣренность, е приложенъ собственорѣчно въ мое присѣдствие Петръ Хр. Ишпековъ, членъ при Варненский окръженъ сѣдъ, въ канцелярията на този сѣдъ отъ Махмудъ Исмаилъ, жителъ отъ с. Куршуна Търновский окръгъ, слѣдъ като му пречетохъ и обяснихъ съдържанието на тая довѣренность, № 132 по регистра, гр. Варна, 25 февруарий 1882 год. — Членъ П. Хр. Ишпековъ.“ — Възъ довѣренността подъ № 170, има над-

писъ: „долуподписанный удостоверявамъ, че приложенитѣ тука печати на братия, сестри, Османъ Ферхатъ, Али, Мехмедъ, Хава и Хайше Хасанови сж приложени собственоръчно въ присѣствие на члена при Варненский окръженъ сждъ Т. Коларова въ канцелярията на този сждъ, отъ братия и сестри, Османъ Ферхатъ, Али Мехмедъ, Хава и Хайше Хасанови, жители отъ с. Куршуна, Търновско окръжие, слѣдъ като имъ прочетохъ и обяснихъ съдържанието на тая довѣренность. № 170, по регистра, гр. Варна 6-й мартъ 1882 год. — Членъ Т. Коларевъ.“ — Съ писмото си отъ 7-й юний 1882 год. № 2196 г. Министръ на Правосъдието предлага на Върховний Кассационенъ Сждъ, на основание 55 членъ отъ сждоустройството, за разрѣшение въпросътъ: до колко извършването на споменатитѣ довѣренности сж съобразни съ законитѣ.

Като изслуша заключението на помощникъ-прокурора, Върховний Кассационенъ Сждъ взе въ съображение: 1) споредъ 68 чл. отъ допълнението къмъ 531 статия на Врѣменнитѣ Сждебни Правила, самоличността на лицата, които не сж извѣстни на членътъ на сждътъ, трѣбва да бжде удостоверявана по установенный редъ съ забѣлѣжка за това въ засвидѣтелствованието; 2) споредъ 16 чл. отъ сжщото допълнение, „самоличността на неизвѣстнитѣ на члена на сжда лица, които сж участвували въ извършването на акта или въ засвидѣтелствованието, трѣбва да бжде засвидѣтелствовано отъ двѣ лица, които сж извѣстни нему и които заслужаватъ довѣрие безъ да се отстраняватъ отъ това и роднитѣ и служителитѣ на неизвѣстното за сждебния членъ лице. За удостоверието на самоличността трѣбва да бжде прописано въ акта или въ засвидѣтелствованието, и 3) отъ формата № 12, на приложение къмъ 67 чл. отъ сжщото допълнение се види, че, при засвидѣтелствованието на подписитѣ, трѣбва да се каже, че лицето, което е подписало актътъ, *лично е извѣстно на нотариуса* или, въ противенъ случай, ако лицето не е нему извѣстно, *дватама свидѣтели*, които сж се явили за да удостовѣрятъ самоличността на лицето, което подписва актътъ, — *лично нему члену нотариусу сж извѣстни*. Последнѣето искание отъ закона не е опасно въ дадения случай, при засвидѣтелствованието подписитѣ въ споменатитѣ довѣренности. При това Върховний Кассационенъ Сждъ, ръководимъ отъ 111 чл. отъ сждоустройството, не може да не констатира, че прокурорътъ при Търновский окръженъ сждъ, *е искалъ разяснение* отъ Сухиндолский мировий сждия по дѣятелността му като нотаурисъ *предложението на мировия сждия да не взема въ внимание такива пълномощия, като сжщеврѣменно съ окръжното си до г-да мировитѣ сждии подг. № 437, обръща сериозно вниманието имъ на 524 ст. отъ Врѣмен. Сждед. Правила*, — констатираното никакъ не отговаря на правдинитѣ, които принадлежатъ на лицата отъ прокурорския надзоръ, споредъ дѣйствующитѣ закони (1, 8, 10, 11, 13, 17, 19, 24 27 и 28 членове отъ допълнението къмъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, 16, 49—55, 108, 109, 110 и 112 членове отъ сждоустройството).

Възъ основание отъ всичкото горѣизложено Върховний Кассационенъ Сждъ признава, че засвидѣтелствованието на подписитѣ въ споменатитѣ довѣренности не е извършено съобразно съ законитѣ, които опредѣлятъ редътъ на засвидѣтелствованието на първообразнитѣ подписи. Заради туй опредѣлява: станалото разяснение за да се обнародва за общо свѣдѣние да се съобщи на господина Министра на Правосъдието, като му се испрати преписъ отъ опредѣлението.

На първообразното подписали: председателъ П. Х. Стаматовъ, подпредседателъ Х. Д. Павловъ, членове: Иванчо Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ и В. И. Диамандиевъ, приподписалъ секретарь Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Сждъ се съобщава за свѣдѣние и ръководство на г-да председателитѣ на сждилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сждии.

София, 20 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството: Т е о х а р о в ъ.

Началникъ на отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1775.

До г-да председателитѣ на сждилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сждии.

Има случаи, по които вслѣдствие оплакване отъ частни лица, нѣкои прокурори и сждии възбуждатъ углавно преслѣдване и викатъ на сждъ длъжностни лица за престѣпления, извършени при изпълнението на служебнитѣ имъ обязанности, безъ да увѣдомяватъ за това началството имъ и безъ разрѣшение отъ Държавний Съвѣтъ.

Понеже даванието подъ сждъ на длъжностнитѣ лица става по правилата, изложени въ 3—8 ст. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила, за които статии е послѣдвало подробно разяснение съ окръжното на Министерството на Правосъдието отъ 19 януарий 1881 год. № 202, то въ допълнение на това окръжно (№ 202) и съгласно съ § 19, точ. ж отъ устава на Държавний Съвѣтъ, съобщавамъ на всички сждебни лица и мѣста, че възбуждане углавно преслѣдване противъ длъжностни лица за престѣпление по обязанноститѣ на службата имъ не може да става освѣнъ по правилата, предвиденитѣ въ означенитѣ законоположения, — 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ст. ст. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила и § 19 точ. ж отъ устава на Държавний Съвѣтъ. Но за престѣпления не по обязанноститѣ на службата, длъжностнитѣ лица се привличатъ на отговорность и се сждятъ възъ основание на общитѣ правила за углавното сждопроизводство, като се увѣдомятъ за това непосредственитѣ имъ начальства, за свѣдѣние.

София, 20 априлий 1883 година.

Управляющий Министерството, Т е о х а р о в ъ.

Началникъ на отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДПЪЛЪ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

(Продължение отъ брой 46.)

ГЛАВА ВТОРА

За правилницитѣ на сждилищата.

Чл. 90. Правилата, които се отнасятъ до вътрѣшния редъ и дѣлопроизводство въ сждилищата, се опредѣлятъ съ правилници: общий за всичкитѣ сждилища и особени, за всѣко едно сждилище отдѣлно. (166 ст. учрежд. 74 сждоустр.)

Чл. 91. Общитѣ правилникъ за сждилищата, слѣдъ като се издаде и обнародва по законодателенъ редъ, може, по представление отъ Министра на Правосъдието, да се измѣнява но не инѣкъ освѣнъ по сжщий законодателенъ редъ. (167 ст. учрежд.)

Чл. 92. Въ особеннитѣ за всѣко сждилище правилници се излагатъ такива относящи се къмъ подробноститѣ на дѣлопроизводството правила, които всѣко сждилище признае за необходими за да запази вътрѣшния си, съгласно съ законътъ, редъ. (168 ст. учрежд.)

Чл. 93. Всѣко сждилище само си съставя проектитѣ за особеннитѣ правилници и ги разглѣжда по напредъ въ распоредително засѣдание, а послѣ въ общото събрание. Особенъ правилникъ за мировитѣ сждии и събранията имъ се съставлява отъ Министра на Правосъдието и се утвърждава отъ Върховний Кассационенъ Сждъ въ общото му събрание. (169 ст. учрежд.)

Чл. 94. Въ особеннитѣ за сждилищата правилници не могатъ да бждатъ въ нищо нарушени правилата, които сж поставновени отъ законитѣ и отъ общий правилникъ. (170 ст. учрежд.)

Чл. 95. Особеннитѣ правилници се представятъ, чрезъ председателитѣ на сждилищата, Министеру на Правосъдието, който ако съглѣда въ тѣхъ нѣщо несъгласно съ законитѣ или пакъ негодно да се приложи, съобщава за това на Върховний Кассационенъ Сждъ за да го обсжди и разрѣши въ общото му събрание. (171 ст. учрежд.)

Чл. 96. Особенный правилникъ за Върховний Кассационенъ Сждъ се утвърждава отъ общото събрание на тоя сждъ и се съобщава за свѣдѣние Министеру на Правосъдието. (172 ст. учрежд.)

Чл. 97. Особеннитѣ правилници на сждилищата се обнародватъ за всеобщо знание и могатъ да бждатъ измѣняеми или допълняеми не инѣкъ, освѣнъ по установеный въ 93—96 членове редъ.

ГЛАВА ТРЕТА

За отчетитѣ по сждебното вѣдомство.

Чл. 98. Въ началото на всѣка година се съсредоточаватъ въ Министерството на Правосъдието отчетитѣ отъ всичкитѣ сждилища и прокурори за движение на дѣлата и за подсждимитѣ презъ истеклата година. Тѣзи отчети се съставляватъ по установени отъ Мини

стра на Правосъдието форми и въ назначени отъ него срокове. (147 ст. учредж. 77. чл. сждоустр.)

Чл. 99. Отчетитѣ се съставляватъ отъ председателитѣ на сждилищата, по споразумение съ прокуроритѣ. (175. ст. учредж. 77 членъ сждоустр.)

Чл. 100. Отчетитѣ на окръжнитѣ сждилища се разгледватъ въ общото събрание на отдѣления имъ и се представляватъ въ мѣстния апелативенъ сждъ. (176 ст. учредж. 78 чл. сждоустр.)

Чл. 101. Отъ полученитѣ отъ окръжнитѣ сждилища отчети, а така сждо и отъ отчетитѣ по своята дѣятелностъ апелативния сждъ съставя общъ на цѣлия си окръгъ отчетъ, който слѣдъ като се разгледва въ общото му събрание, представя се на Министра на Правосъдието. (177 ст. учредж. 78 чл. сждоустр.)

Чл. 102. Отчетитѣ на Върховний Кассационенъ Сждъ, слѣдъ като се разгледатъ въ общото му събрание, поднасятъ се отъ председателя на височайше усмотрение, а преписъ отъ тѣхъ се испраща до Министра на Правосъдието за да го внесе въ общий отчетъ. (179 ст. учредж.)

Чл. 103. Отчетитѣ на прокуроритѣ при окръжнитѣ сждилища и на тѣхнитѣ помощници се представятъ на прокурора при апелативния сждъ, който отъ тѣхъ и отъ отчетитѣ на прокурорския надзоръ при апелативния сждъ съставя общъ отчетъ и го представя на Министра на Правосъдието. (178 ст. учредж. 79 чл. сждоустр.)

Чл. 104. Когато представя своя отчетъ, всѣкой сждъ излага всичкитѣ необходими обясненія, които не сж могли да влѣзатъ въ тойзи отчетъ, а заедно съ това прави и сравнение съ отчета си отъ миналата година. (180 ст. учредж.)

Чл. 105. Ако въ отчета се забѣлѣжи значително намаляване или увеличаване въ количествата на дѣлата отъ единъ родъ или на дѣлата изобщо, то въ представянieto на отчетитѣ показватъ се, до колкото е възможно, причинитѣ отъ които е станало това увеличаване или намаляване, а така сждо и причинитѣ за тѣхното ускоряване или забавяне въ вървежътъ имъ. (181 ст. учредж.)

Чл. 106. Въ Министерството на Правосъдието се съставя общъ отчетъ по сждебното вѣдомство въ цѣлото Княжество, който се представя отъ Министра на Правосъдието на усмотрение на Негово Височество Князя. (182 ст. учредж.)

Чл. 107. Отчетитѣ на сждилищата, по распорѣждане на самитѣ сждилища, се обнародватъ за всеобщо знание. (183 ст. учредж.)

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

За ваканцитѣ на сждилищата.

Чл. 108. Вакантното врѣме въ сждилищата се опредѣля за всѣка година по два мѣсеци отъ 1 юлия до 1 септемврий. (184 ст. учредж. чл. 81 сждоустр. и 110, 126 и 171, чл. законъ за сждоустр. отъ 3-й февруарий 1883 година.)

Чл. 109. Председателитѣ, подпредседателитѣ и членовѣ на сждилищата, освѣнъ сждебнитѣ слѣдователи и мировитѣ сжди, могатъ да се ползватъ ежегодно отъ вакантното врѣме само по единъ мѣсець. (184 ст. учредж. 81 чл. сждоустр.)

Чл. 110. Преди да настане вакантното врѣме, всѣко сждилище не по-късно отъ 1-й юний само си опредѣлява въ общо събрание, кои отъ сждитѣ щатъ се ползватъ отъ вакантното врѣме въ първата и втората половина, като се распорѣжда щото да оставатъ отъ сжднитѣ, колкото сж потрѣбни за нуждний сждебенъ съставъ за разгледане и рѣшаване дѣлата презъ вакантното врѣме, а сждо така опредѣля въ кои именно дни презъ седмицата ще ставатъ распорѣдителни и сждебни засѣдания презъ вакантното врѣме. (185 ст. учредж. 82 чл. сждоустр.)

РАЗДѢЛЪ ПЕТИИ

Редътъ за сношенията на сждилищата и длѣжностнитѣ лица по сждебното вѣдомство.

Чл. 111. Сждилищата и длѣжностнитѣ лица по сждебното вѣдомство се сношаватъ както помежду си, така и съ лицата отъ други вѣдомства непосредственно, освѣнъ случаитѣ указани въ 112, 113 и 114 членове. (186 ст. учредж. 86 чл. сждоустр.)

Чл. 112. Министрътъ на Правосъдието се сношава съ сждилищата или чрезъ прокуроритѣ, или чрезъ председателитѣ на тия сждилища. (187 ст. учредж. 87. чл. сждоустр.)

Чл. 113. Прокуроритѣ при сждилищата се сношаватъ съ другитѣ сждилища чрезъ прокуроритѣ при тия послѣднитѣ. (188 стат. учредж. 88 членъ сждоустр.)

Чл. 114. Сношенията на сждилищата и длѣжностнитѣ лица въ Княжеството съ сждилищата и другитѣ учредж. на чуждитѣ държави ставатъ при посредството на Министра на Правосъдието, чрезъ Министерството на Внѣшнитѣ Работи. (190 ст. учредж.)

Чл. 115. Върховний Кассационенъ Сждъ дава на всичкитѣ сждилища и длѣжностни лица по сждебното вѣдомство, освѣнъ на прокуроритѣ и помощницитѣ имъ, предписания, а отъ тѣхъ получава донесения, съ другитѣ неподвѣдомственни нему мѣста и лица се сношава съ отношения. (191 ст. учредж. 89 чл. сждоустр.)

Чл. 116. Апелативнитѣ сждилища даватъ на подвѣдомственнитѣ тѣмъ сждилища и длѣжностни лица предписания, а отъ тѣхъ получаватъ представления; съ мѣста и лица тѣмъ подчинени както и помежду си, а така сждо и съ други вѣдомства, сношаватъ се съ отношения. (192 ст. учредж. 90 чл. сждоустр.)

Чл. 117. Окрѣжнитѣ сждилища даватъ на подвѣдомственнитѣ си членове, сждебнитѣ слѣдователи, нотариуси и сждебнитѣ прастави предписания, а отъ тѣхъ получаватъ: отъ членовѣтѣ, отъ сждебнитѣ слѣдователи и нотариуситѣ представления, отъ сждебнитѣ прастави донесения. По между си както и съ други вѣдомства и лица се сношаватъ съ отношения. (193 ст. и 194 учредж. 91 чл. сждоу.)

Чл. 118. Окрѣжнитѣ сждилища даватъ на полицейскитѣ чиновове предписания, а отъ тѣхъ получаватъ представления. (194 статия учредж.)

Чл. 119. Сждебнитѣ слѣдователи както и помежду си така и съ други учредж. освѣнъ съ апелативнитѣ и окръжнитѣ сждилища, сношаватъ се съ отношения. (195 ст. учредж. 92 чл. сждоу.)

Чл. 120. Председателитѣ даватъ на сждебнитѣ прастави, секретаритѣ, подсекретаритѣ, архиваритѣ предписания, а отъ тѣхъ получаватъ донесения. (93 чл. сждоустр.)

Чл. 121. Прокуроритѣ се сношаватъ съ сждилищата, при които се нахождатъ, а тѣй сждо съ сждебнитѣ слѣдователи и мировитѣ сжди отъ подвѣдомственнитѣ имъ окръзи, участки или околии, съ предложения, а отъ тѣхъ получаватъ отношения; помежду си, както и съ други учредж. и длѣжностни лица съ отношения. Министрътъ на Правосъдието дава на всичкитѣ прокурори предписания, а отъ тѣхъ получава представления; прокуроритѣ отъ апелативнитѣ сждилища даватъ на подвѣдомственнитѣ си прокурори, окръжни сждилища предписания, а отъ тѣхъ получаватъ представления. Въобще прокуроритѣ даватъ на помощницитѣ си предписания, а отъ тѣхъ получаватъ представления. (197 ст. учредж. 95 членъ сждоустр.)

Чл. 123. По всичкитѣ си искания за съдѣйствие по извършване дознание или предварително дирение, а така сждо и за привеждане сждебнитѣ присѣди въ изпълнение, прокуроритѣ даватъ на полицейскитѣ чиновове предложения.

Чл. 124. Всѣко сждилище или друго мѣсто, както и длѣжностно лице, като приеме законно искание отъ друго мѣсто или длѣжностно лице, длѣжно е да го изпълнява незабавно и за изпълненieto да извѣсти на сждото мѣсто или лице. (198 ст. учредж. 96 чл. сждоу.)

Чл. 125. Мѣста и лица, които не сж получили о врѣме увѣдомление за изпълнение на законното имъ искание, съобщаватъ за това на надлѣжний прокуроръ. (199 ст. учредж. 97 чл. сждоустр.)

Председателъ: П. Х. Стаматовъ.

Секретаръ: Н. Беневъ.

Софийска първокласна болница.

Седмична вѣдомость за движение на числото на болнитѣ отъ 10 априлий до 17 априлий 1883 год.

Обществено положение родъ на болестъ	На 10 априлий 1883 имаше		Презъ седмицата						На 17 априлий 1883 оставатъ	
			Дойдоха		Оздравѣха		Умрѣха			
	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.
Военни	49	—	14	—	22	—	1	—	40	—
Граждански безъ плата . . .	26	10	6	2	9	3	2	—	21	9
Граждански съ плата	4	13	—	—	2	3	—	—	2	10
Всичко . .	79	23	20	2	33	6	3	—	63	19

Въ това число съ епидимически и заразителни болести.

Тифъ (Typhus)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ситна шарка (Morbilli) . . .	—	1	1	—	—	—	—	—	1	1
Дифтеритъ (Angina Dyphterica)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Чървенъ вѣтръ (Erysipelas) .	2	—	—	—	—	—	—	—	2	—
Венерически (Morbi venerici) .	8	12	4	1	4	3	—	—	8	10
Бдра шарка (Variola)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Крупъ (Croup)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Дизентерия (Dysenteria) . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Скарлатина (Scarlatina) . . .	2	—	—	—	1	—	—	—	2	—
Всичко . .	12	13	5	1	5	3	—	—	12	10

Старший врачъ: И. Брадель.

Надзиратель: В. Чавдаровъ.

Отъ Върховний Кассационенъ Сждъ.**О Б Я В Л Е Н И Е.**

№ 82.

Углавното отдѣление на Върховний Кассационенъ Сждъ, обявява за знание на интересующитѣ се страни и лица, че въ сждебното му заседание на 7 текущий м. май въ 10 часѣтъ пр. п. ще се разглаголѣва по сжщество углавното дѣло №. 148 по описѣтъ, на Оскаръ Искендеровъ, живѣющъ въ гр. София, редакторъ отговорникъ на в. „La Bulgarie“, обвиняемъ въ обнародване въ 37 брой на вѣстника си статья, съдържающа злословия и клевета за медицинския съвѣтъ по санитарното му отдѣление.

София, 3 май 1883 година.

Секретаръ: Н. Беневъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2.

Понеже търгѣтъ за направата на тѣлохранителскитѣ дрѣхи, който се извърши на 13 того въ канцеларията на Софийскій окръженъ съвѣтъ не бѣше износенъ за правителството, то съ настоящето извѣстиятъ се Г. г. конкурентитѣ, че на 8 идущий май въ канцеларията на сжщия съвѣтъ ще се поднови сжщия търгѣтъ съ тайна конкуренция, който ще захване на часѣтъ 10 предъ обѣдъ и ще се свърши на 5 часа подиръ обѣдъ въ сжщия день.

Желающитѣ да взематъ участие, трѣбва да представятъ кауция отъ 1000 лева

Подробни условия и образци отъ дрѣхитѣ се намиратъ въ канцеларията на сжщия съвѣтъ.

Министерството запазва правото си да утвърди или не търгѣтъ.

София, 30 априлий 1883 година.

Приврѣменно Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Петковъ.

По Министерството на Общитѣ Сгради Земледѣлието и Търговията.**ИЗВѢСТИЕ.**

№ 8.

На 21 май часа по 2 слѣдъ пладнѣ въ Софийскій окръженъ съвѣтъ подъ предсѣдателството на окръжния управителъ ще стане публиченъ търгѣтъ съ тайна конкуренция за поправката на 614-50 м. пѣтъ на Ракарелското шосе при мѣстото нарѣчено „убитъ камъкъ“. Стойността на цѣлата работа възлиза на 20,004 лева.

Исканный залогъ е (1,000) лева.

Предложенията (офертитѣ) трѣбва да бждѣтъ съобразни съ образца опредѣленъ въ закона за публичнитѣ търгове.

Поемнитѣ условия за извършване на работата могатъ да се видятъ въ канцеларията на строителний отдѣлъ.

София, 4 май 1883 година.

1—3

ИЗВѢСТИЕ

№ 7.

На 24 май т. г. часа по 2 подиръ пладнѣ въ помѣщението на Софийскій окръженъ съвѣтъ подъ подпредсѣдателството на окръжния управителъ ще стане публиченъ търгѣтъ съ тайна конкуренция за измазване на крилата подъ №. I, II, III и IV на Софийската болница.

Стойността на цѣлата работа възлиза на (96,325 лева) приблизително.

Исканный залогъ е 5000 лева.

Предложенията (офертитѣ) трѣбва да бждѣтъ съобразни съ образца опредѣленъ въ закона за публичнитѣ търгове.

Поемнитѣ условия за извършване на работата могатъ да се видятъ въ канцеларията на строителний отдѣлъ.

София, 30 априлий 1883 година.

Отъ Българска Нар. Библиотека.**О Б Я В Л Е Н И Е.**

№ 19.

Управлението на Българската Народна Библиотека дава на публиченъ търгѣтъ съ намаление, подвързване отъ 2000 до 3000 тома книги. Условията могатъ да се прегледатъ всеки день отъ 9 до 12 часа и отъ 2 до 6 часа слѣдъ пладнѣ, въ писалището на Библиотека.

Търгѣтъ ще стане на 18, 23 и послѣ днийтъ на 25 май т. г. София, 3 май 1883 година.

Старший помощникъ: В. Манчовъ.

Софийско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 942.

На 12 идущий м-цъ майя т. г. по 3 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на общинското управление, ще стане отново публиченъ акционенъ търгѣтъ съ явно наддаване, за продаването на 5 градски мѣста въ София, находящи се на Орханийската улица срѣщу ново-строющата се гимназия въ Св. Софийската махала.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ по 250 л. Условията и подробноститѣ за продаването на горѣпомѣнатитѣ мѣста, могатъ да се видятъ всѣки день въ канцеларията на общинското управление, освѣнъ въ неприсжтственнитѣ дни.

София, 6 априлий 1883 година.

Първий помощникъ кмета: Минчо Цачевъ.

Секретаръ: Гр. Гладиевъ.

2—(413)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 950.

На 9-й идущий м-цъ майя т. г. по 3 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще стане публиченъ явенъ търгѣтъ за отдаване подъ наемъ градската новопостроенна пералня за една година, сирѣчь отъ 15 майя 1883 година до 15 майя 1884 година.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ по 350 л. Условията и подробноститѣ за отдаването на горѣпомѣнатата пералня могатъ да се видятъ въ канцеларията на общинското управление всѣки день, освѣнъ неприсжтственнитѣ дни.

София, 7-й априлий 1883 година.

Първий помощникъ кмета: Минчо Цачевъ.

Помощникъ секретаря: Ст. Георгиевъ.

2—(414)—6

Отъ главната распоредителна коммисия.**О Б Я В Л Е Н И Е**

№ 6.

Главната распоредителна коммисия извѣстия, че търговетѣ, които бѣха назначени на 5 май т. г. за набавка на материали и вещи за войната, обявени въ 35, 36, 37, 43 и 44 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“ се отлагатъ и ще бждѣтъ произведени на 19 май.

Въ всичко споредъ обявленията помѣстени въ горѣказанитѣ броеве.

София, 29 априлий 1883 година.

Предсѣдатель на Главната распоредителна коммисия:

Подполковникъ Феодоровъ.

Дѣловодитель: Подпоручикъ Петровъ.

3—(471)—3

Отъ Руссенскій окр. управ. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 341.

Руссенскій окръженъ управителенъ съвѣтъ честь има да извѣсти че Смильското тържище (панайръ) ще се отвори текущата год. на 11 идущий май.

Руссе. 13 априлий 1883 година.

Предсѣдатель: К. Мариновъ.

Членъ секретаръ: П. Пърговъ.

2—(449)—3

Отъ Нишката консистория.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1070.

По одобрението на г-на Министра на Просвѣщението и Черковнитѣ дѣла отъ 29 октомврий 1881 година подъ №. 1194 на 15 юлий т. г. ще се продаватъ не публиченъ търгѣтъ земитѣ на Суховскій мѣнастиръ, които се намиратъ въ прѣдѣлитѣ на Българското Княжество, иматъ пространство около 150 уврата отъ които три дѣла сж могилеста земя, покрита съ дребна шума (храсталакъ) а единъ дѣлъ отъ тѣхъ е ниви и ливади, и то въ селото Държене при митницата.

За тази продажба се обявява на всички, които желажтъ да купятъ споменѣтитѣ мѣнастирски земи, като се омаляватъ въ означений день за продажбата да се явятъ на търга.

Нишъ, 26 мартъ 1883 година.

Отъ консисторията на Нишката Епархия.

3—(470)—3